

OP ZOEK NAAR DE VERBORGENE

32^E ZONDAG DOOR HET JAAR

DATUM	8 november 2020
VOORGANGERS	Corinne van Nistelrooij
EERSTE LEZING	Wijsheid 6, 12-16
EVANGELIE	Mattheus 25, 1-13

OVERWEGING

Zou u ook graag als een 'wijs' persoon door het leven gaan? Dat u door uw omgeving gezien wordt als een wijs iemand, een wijze man of vrouw? En dat u door uw levenshouding, ook voor u zelf, een bepaalde wijsheid uit kunt dragen? Da's best een herkenbaar ideaalbeeld denk ik. Afgelopen week streden in Amerika in ieder geval twee hooggeplaatste mannen om de eer om toch min of meer de wijste van het land te zijn.

De eerste lezing spreekt vandaag ook over wijsheid. Maar het woord 'wijsheid' heeft in de Bijbel echter een andere inhoud dan bij ons. Bij ons heeft het te maken met intelligentie, met inzicht en een helder verstand en ook met alles wat de levenservaring je heeft geleerd. Maar wanneer de Bijbel het woord 'wijsheid' gebruikt, gaat het echter over iets anders. Ik zou zeggen: het gaat dan om het vermogen bij alles wat in het leven belangrijk is, God te betrekken. Je wordt dus in gelovig opzicht wijs als je God een plek geeft in je leven. In het boek Hooglied horen we bijv. hoe God betrokken wordt bij verliefdheid. Bij Job wordt de vraag behandeld hoe God betrokken moet worden bij pijnlijk verlies en lijden.

In het evangelie van Mattheus vandaag kunnen we iets lezen over hoe dat in zijn werk gaat, dat betrekken van God in ons leven. Jezus vertelt ons hoe we als gelovige mensen God kunnen vinden. Hoe we deel uit kunnen maken van het koninkrijk van de hemel.

Laten we maar gewoon beginnen bij u hier in de kerk, of bij u/jou, die thuis op de bank of aan tafel zit achter een computer of een ander beeldschermen probeert om op deze zondagmorgen je te openen voor het Hogere. En dan direct te merken dat dat lastig is. Want vaak ervaren we God helemaal niet in ons leven. We voelen ons beperkt door coronamaatregelen, we voelen ons afgesneden van de mensen om ons heen. En soms vinden we geen zinvolle betekenis in de dingen die we doen. Wat staat ons te doen als Hij afwezig lijkt, als Liefde geen grond vindt en we tasten in het duister? Hoe dan God te betrekken in je leven?

Als we het evangelie er bij pakken valt me als eerste op dat er in de parabel sprake is van 10 meisjes die allen een lamp, een fakkel bij zich hebben. Dat is al een troostrijk gegeven. We hebben in ieder geval allemaal een lamp. Niemand uitgezonderd. Niemand van ons wordt de mogelijkheid ontzegd om te kunnen gaan zoeken. In iedere mens pulseert een kracht die hem of haar met het

Eeuwige verbinden kan. God, de Geest des levens, is vaak verborgen, maar iedereen kan Hem ervaren en één met Hem/Haar worden, omdat iedereen Gods vonk in zich draagt. We hebben, zagezegd, allemaal een lamp binnen handbereik. Een lamp om het duister te verlichten.

Maar dan nog de olie. In het verhaal is het duidelijk, de helft van de dienstmeisjes heeft onvoldoende olie bij zich. Het probleem zit 'm dus dáár.

Maar eerst nog even naar de dienstmeisjes. Want dat is ook intrigerend. Jezus vergelijkt in deze parabel de gelovige mens met dienstmeisjes. Jezus ziet blijkbaar dat er voor ons gelovigen een dienstbare rol is weggelegd. Ik kan dan ook moeilijk begrijpen waarom de meisjes hun olie niet delen met elkaar. Waarom zijn ze zo terughoudend en weinig solidair? Waarom niet even wat olie delen, zoals de gerechtigheid ons als vanouds voorhoudt? Zou het te maken kunnen hebben met het gebrek aan toewijding van de dwaze meisjes? Ze hebben zich immers niet zorgvuldig genoeg voorbereid op de komst van de bruidegom. Ze waren te weinig waakzaam, zegt de tekst. Ze misten de vooruitziende blik. We zouden hen kunnen betichten van een gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef. En dat is iets individueels. Het appèl op onze verantwoordelijkheid geldt voor ieder van ons, dat is niet iets dat je aan een ander kunt weggeven. Ieder van ons moet zélf voor olie zorgen. En wijs en aandachtig blijven zodat we iets van wat in eerste instantie verborgen is, tóch kunnen zien.

Olie, wat kan dat betekenen? En welke eigenschappen denken we dan?

Als eerste is het een brandstof, een energiedrager, het wordt gebruikt om warmte, licht te leveren. Wat is onze energiedrager? Wat hebben wij nodig om open en vrij te blijven en ontvankelijk te kunnen zijn?

Iemand zei me ooit: "Als ik onrustig ben pak ik de fiets en ga ik er op uit. Frisse lucht, bewegen, het helpt om ruimer te kunnen ademen". Een ander zoekt het misschien in muziek, in studie, in gebed of meditatie, in het lezen van de Schrift. Er zijn vele manieren om jezelf tot stilstand te zetten, óf jezelf juist in actie te zetten en je leven in verbinding met God te brengen.

Misschien is het in dit verband ook goed om ons af te vragen wat ons weerhoudt van een op God gerichte levenshouding? Wát neemt zoveel energie dat onze levenszin bijna uitdooft?

We horen vaak over mensen met over een burn-out. Ze zijn opgebrand, hebben op een te intensieve manier, te veel gegeven. Ook horen we in deze coronatijd dat mensen soms juist te weinig betekenis ervaren. In beide gevallen is waakzaamheid geboden en is het belangrijk om niet te vergeten om op tijd geestelijk bij te tanken. Als hoofd en hart onvoldoende met elkaar worden verbonden dan raakt de olie op. En gek genoeg merk je dat vaak pas op als het te laat is. Net zoals de vijf dienstmeisjes die uiteindelijk voor een gesloten deur stonden.

Olie is ook een smeermiddel, het vermindert wrijving. In de omgang met elkaar hebben we een bepaalde souplesse nodig om goed in contact met elkaar te blijven, om de verborgenheid van de ander tevoorschijn te halen en achter de woorden te luisteren. Als we voldoende van die olie hebben werkt het verzachtend in onze relaties en kan het vlammetje weer oplaaien.

We hebben de brandende lamp nodig om ons bij te lichten opdat we niet versuft raken door de zorgen van het leven. En om de verborgen God te laten oplichten in dat wat gebeurt in onszelf en in dat wat gebeurt in contact met anderen. Laten we bidden dat we de kracht hebben om met wijsheid om te gaan met alles wat er op ons pad komt. Dan kunnen we rechttop staan voor de Mensenzoon en vinden we Gods licht in alles om ons heen.